

Thesis Title The Prevalence and Risk Factors for HIV Infection Among Lao
Migrants Working Periodically in Thailand

Author Mrs. Sisavath Manivong

M.S. Health Sciences

Examining Committee

Asst.Prof.Dr. Vinai Suriyanon

Chairman

Dr. Namtip Srirak

Member

Assoc.Dr. Suwat Chariyalertsak

Member

ABSTRACT

Savannakhet province which is located at the central part of Laos, has an experience with a wider spread of HIV infection as compared to the other provinces. It shares borders with Vietnam and Thailand, where migration steadily increases year by year, particularly cross-border with Thailand. There exists data showing that migration and people movement can increase potential risk of HIV transmission. In this cross sectional study the HIV prevalence and risk factors for HIV infection among Lao migrants working periodically in Thailand were investigated. The study was conducted in 13 villages of Champorn district, Savannakhet province. The district had the highest percent of migrants who came to Thailand.

A total of 400 Lao migrants aged 15-35 years volunteered to participate into this study. After consenting to participate in the study, the participants were interviewed using structured questionnaire, provided HIV pretest counseling, and had blood drawn. Post test counseling and the test results were provided to them individually and confidential in 30 days after the blood drawn.

Of these migrants, 208 (52.0%) were male and 192 (48.0%) female. Sixty-two percent went to work in Thailand more than one time and 62% reported working as a factory worker. The majority of them (74.3%) worked in Bangkok, and 45% stayed longer than one year. Seventy percent reported ever drank alcohol, 13% had history of using

illicit drug. Inhalation were the main mode of drug use (84.6%) and none of the drug users reported injecting drug.

Lifetime sexual experience were reported by 76.5% of the participants. Among female (139), 92.1% of them reported having only one partner in their lifetime, while 61.7% of male had more than one partner. Among those, who ever had sex (306), only 20.6% ever used condom despite the fact that most of them (96.5%) had good basic knowledge of HIV prevention.

The association between sexual risk behavior and factors were determined. Significant association were found between sexual risk behavior and gender (OR 21.6, 95% CI 11.0-42.3), age group (OR 2.5, 95% CI 1.1-6.1), marital status (OR 32.8, 95% CI 9.9-108.8), education (OR 2.4, 95% CI 1.2-4.8), Job in Thailand (OR 2.1, 95% CI 1.3-3.4), duration of working in Thailand (OR 1.8, 95% CI 1.1-2.8), alcohol consumption (OR 18.0, 95% CI 7.5-43.0), and drug abused (OR 12.5, 95% CI 5.1-30.7). Five (1.3%) of the migrants were tested positive for HIV infection (all of them aged greater than 19 years). The association between HIV prevalence and risk factors could not be assessed due to a small number of HIV positive cases.

The HIV prevalence is high among the study migrants. Great proportion of this migrants (67.1% among male, 8.6% among female) had sexual risk behavior for HIV infection. However, only 20.6% reported ever used condom, despite the fact that most of them had HIV prevention knowledge.

Further research are urgent by needed to understand the structure of socio-economic and risk behaviors for HIV infection among the migrants and other population in order to develop effective HIV prevention for the country.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ความชุกและปัจจัยเสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอช ไอ วีในกลุ่มประชากรลาวที่เคลื่อนย้ายเข้ามาทำงานในช่วงระยะเวลาหนึ่งในประเทศไทย

ชื่อผู้เขียน นาง ศรีสวัสดิ์ มณีวงศ์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ (หลักสูตรนานาชาติ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์วินัย สุรียานนท์	ประธานกรรมการ
ดร. น้ำทิพย์ ศรีรักษ์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์นายแพทย์สุวัฒน์ จริยาเลิศศักดิ์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การแพร่ระบาดของการติดเชื้อ เอชไอวี ในประเทศลาวพบมากในแขวงสหวันนะเขตซึ่งอยู่ตอนกลางของประเทศ เนื่องจากแขวงนี้มีชายแดนติดกับประเทศเวียดนามและประเทศไทย ซึ่งมีการเคลื่อนย้ายแรงงานเพิ่มขึ้นมากในแต่ละปี โดยเฉพาะด้านชายแดนที่ติดกับประเทศไทย ข้อมูลจากการวิจัยนำแสดงให้เห็นว่าการอพยพเคลื่อนย้ายของประชากรทำให้เพิ่มความเสี่ยงในการแพร่ระบาดของเชื้อ เอช ไอ วี การศึกษานี้ เป็นการศึกษาแบบ cross-sectional มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความชุกและปัจจัยเสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอช ไอ วีของคนลาวที่มาทำงานในประเทศไทยในช่วงระยะใดหนึ่งระหว่างปี พ.ศ 2538 ถึง พ.ศ 2543 การศึกษานี้ดำเนินการในหมู่บ้าน 13 แห่งของเมืองจำพอน ซึ่งมีประชากรเคลื่อนย้ายไปทำงานในประเทศไทยมากกว่าเมืองอื่น ๆ ในแขวงสหวันนะเขต

ประชากรศึกษาเป็นแรงงานชาวลาวมีอายุระหว่าง 15 ถึง 35 ปี จำนวน 400 ราย ที่สมัครใจเข้าร่วมการศึกษานี้ โดยให้คำยินยอม และได้รับการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งได้รับการให้คำปรึกษาก่อนและหลังการตรวจเลือด โดยได้รับฟังผลภายในระยะเวลา 30 วัน

กลุ่มประชากรเป็นชาย 208 ราย (ร้อยละ 52.0) และหญิง 192 ราย (ร้อยละ 48.0) ร้อยละ 62.0 เข้ามาทำงานในประเทศไทยมากกว่า 1 ครั้ง และร้อยละ 62.0 เข้ามาทำงานในโรงงาน

ซึ่งส่วนใหญ่(ร้อยละ 74) ทำงานอยู่ในกรุงเทพฯ และร้อยละ 45.0 อาศัยอยู่ในประเทศไทยเกิน 1 ปี การวิจัยพบว่ากลุ่มประชากรนี้มีการดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 70.0 และร้อยละ 13.0 มีประวัติการใช้สารเสพติด โดยส่วนใหญ่ใช้วิธืสูบ (ร้อยละ 84.6) และไม่มีรายงานการฉีดสารเสพติดเข้าเส้น

กลุ่มศึกษามีประสบการณ์ทางเพศร้อยละ 76.5 ในกลุ่มเพศหญิงพบว่าร้อยละ 92.1 มีคู่นอนเพียงคนเดียว ขณะที่พบว่าร้อยละ 61.7 ของเพศชายมีคู่นอนมากกว่าหนึ่งคน ทั้งเพศหญิงและชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์จำนวน 306 ราย พบว่ามีเพียงร้อยละ 20.6 ที่ใช้ถุงยางอนามัยแม้ว่าส่วนใหญ่ของประชากรศึกษา (ร้อยละ 96.5) มีความรู้ในด้านการป้องกันการติดเชื้อ เอช ไอ วี เป็นอย่างดี

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและปัจจัยอื่น ๆ พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและเพศ (OR 21.6, 95% CI 11.0-42.3) อายุ (OR 2.5, 95% CI 1.1-6.1) สถานภาพการสมรส (OR 32.8, 95% CI 9.9-108.8) การศึกษา (OR 2.4, 95% CI 1.2-4.8) อาชีพ (OR 2.1, 95% CI 1.3-3.4) ระยะเวลาทำงานในประเทศไทย (OR 1.8, 95% CI 1.1-2.8) การดื่มแอลกอฮอล์ (OR 18.0, 95% CI 7.5-43.0)และการเสพยาเสพติด (OR 12.5, 95% CI 5.1-30.7) ในกลุ่มประชากรที่ศึกษาทั้ง 400 คนที่พบว่า 5 คน (ร้อยละ 1.3) มีผลการตรวจเลือด เอช ไอ วี เป็นบวก และทุกคนที่มีผลเลือดบวกมีอายุมากกว่า 19 ปีขึ้นไป ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความชุกของการติดเชื้อ เอช ไอ วี และปัจจัยเสี่ยงอื่น ๆ เนื่องจากมีผู้ติดเชื้อจำนวนน้อย

ความชุกของการติดเชื้อ เอช ไอ วี ในกลุ่มศึกษานี้ค่อนข้างสูง มีสัดส่วนที่แตกต่างกันมากเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อ เอช ไอ วี ระหว่างเพศ (ร้อยละ 67.1 ในกลุ่มเพศชาย และร้อยละ 8.6 ในกลุ่มเพศหญิง) อย่างไรก็ตามมีเพียงร้อยละ 20.6 ที่มีการใช้ถุงยางอนามัย ทั้งๆ ที่มีความรู้ในการป้องกันเป็นอย่างดี

ควรมีการศึกษาวิจัยต่อเพื่อความเข้าใจในโครงสร้างทางเศรษฐกิจสังคมและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอช ไอ วี ทั้งในกลุ่มประชากรนี้และกลุ่มอื่น ๆ เพื่อพัฒนางานการป้องกันการติดเชื้อ เอช ไอ วี ในประเทศ